

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Vaňkem jako samosoudcem v právní věci žalobkyně [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] proti žalovanému [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] o žalobě z rušení držby,

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zdržet se zastínění pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] vzniklého umístěním dřevěného domku na pozemku [redacted] v katastrálním území [redacted] těsně na hranici s pozemkem parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 5.300 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se vůči žalovanému domáhala ve výroku uvedeného rozhodnutí s odůvodněním, že žalovaný dne 7. 10. 2017 přemístil na svém pozemku dětský dřevěný domek vysoký 2 m a široký 1,6 m tak, že nyní vrhá stín na její poměrně malou zahrádku (107 m²), a to celé dopoledne a i odpoledne (cca do 14 hodin). Konkrétně stín zasahuje na místo pěstování trvalek a jarních cibulovin, které vyžadují slunné stanoviště. Pěstování květin je její zálibou, které se věnuje 35 let a pořízení květin bylo i finančně náročné. Žalovaného hned po přemístění domku požádala, aby ho vrátil na původní místo. On jí to nejprve slíbil, ale po týdnu jí sdělil, že domek nikam stěhovat nebude.

Podle ust. § 1003 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen o. z.) držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle ust. § 1007 odst. 1 o. z. byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Dle odst. 2 tohoto ustanovení vypuzení z držby nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání. Podle § 1008 odst. 1 o. z. soud zamítne žalobu na ochranu držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Podle § 176 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen o. s. ř.) se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Podle § 177 odst. 1 o. s. ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Podle § 178 o. s. ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podle 180 odst. 1 o. s. ř. ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Po odstranění vad podání a dále po splnění poplatkové povinnosti žalobkyní na výzvu soudu, soud zkoumal včasnost podané žaloby. Z tvrzení žalobkyně a z předložených důkazů (fotografie místa – letecký snímek a fotografie současného stavu) má za osvědčené, že k rušení držby žalobkyně žalovaným došlo dne 7. 10. 2017, kdy byl přesunut dětský dřevěný zahradní domek na pozemku žalovaného těsně k hranici pozemků účastníků, čímž došlo k zastínění pozemku žalobkyně. Subjektivní lhůta šesti týdnů i objektivní lhůta jednoho roku pro podání žaloby byla splněna a žaloba je tedy podána včas.

Dále se soud zabýval otázkou zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Z předloženého výpisu z katastru nemovitostí má soud za prokázané, že žalobkyně je vlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] který podle svého tvrzení pokojně užívá 35 let. Z fotografií obou pozemků zachycujících původní a nové umístění předmětného zahradního domku má soud dále za prokázané, že na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] ve vlastnictví žalovaného je umístěn zahradní domek, který původně stál na západní straně pozemku, avšak v současné době je přemístěn na jeho východní stranu těsně na samou hranici pozemku ve vlastnictví žalobkyně. Tím začal domek vrhat na pozemek žalobkyně stín, který dopadá na část záhonů žalobkyně, které jsou z fotografií též dobře patrné.

Žaloba z rušené držby dle ust. § 176 o. s. ř. a násl., která stanoví procesní rámec použití citovaných ustanovení o.z., je specifická tím, že jejím předmětem není ochrana práva, ale pokojného stavu. To vyplývá přímo z textu těchto zákonů (§ 1007 odst. 1 o. z., § 178 o. s. ř.), což shodně konstatuje jak právní teorie (Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III., Věcná práva, Komentář, 1. vydání, Praha, C. H. Beck, 2013, str. 124 a násl.), tak soudní judikatura (viz rozsudek NS ČR sp. zn. 22 Cdo 4115/2011 ze dne 19. 4. 2012, který je dle jeho odůvodnění použitelný i pro právní úpravu o. z.). Podle důvodové zprávy k § 176 o. s. ř. (viz Jirsa, J., Občanský soudní řád, soudcovský komentář, Kniha II., 2. vydání, Praha, Wolters Kluwer ČR, a.s., str. 176), soud proto není oprávněn zkoumat hmotněprávní otázky, např. zásah do vlastnictví nad míru přiměřenou poměrům, nýbrž omezí se jen na zjištění skutkového stavu. „Žaloba z rušené držby je totiž žalobou, která směřuje pouze k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení. Nejde tedy o žalobu o právu, jíž by se žalobce domáhal petitorní ochrany, nýbrž o žalobu o faktickém stavu, jíž se žalobce domáhá posesorní ochrany. V důsledku toho může být žalobci posesorní ochrana poskytnuta i tam, kde je zjevné, že mu žádné subjektivní právo nepřísluší a že tedy např. držbu vlastnického práva vykonává jako nevlastník.“

V dané věci byl zjištěn výše uvedený skutkový stav, tedy že žalobkyně pokojně užívala pozemek parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] a výše uvedeného dne žalovaný zasáhl do její pokojné držby tím, že přemístil zahradní domek těsně na hranici jejího pozemku, čímž tento domek začal vrhat stín na pozemek (záhony) žalobkyně. Soud proto žalobě žalobkyně vyhověl a uložil žalovanému povinnost zdržet se zastínění pozemku žalobkyně způsobeného přemístěním dřevěného zahradního domku. Tímto rozhodnutím dochází k obnovení předešlého stavu před rušebním činem.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že zcela úspěšně žalobkyni přiznal nárok na jejich náhradu. Tyto náklady sestávají z vyměřeného soudního poplatku ve výši 5.000 Kč a dále z paušální náhrady výdajů dle § 151 odst. 3 o. s. ř. ve výši 300 Kč za jeden úkon žalobkyně (podání žaloby) dle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho stejnopisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

V Táboře dne 22. listopadu 2017

Mgr. Jiří Vaněk v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Pejšová

